

Un bou rep l'estocada. El parlament de Catalunya ha de debatre la ILP que pretén prohibir aquest sacrifici.

De les seleccions esportives a les curses de braus: deu anys d'ILP a Catalunya

El 28 de juliol farà deu anys de l'aprovació de la Llei de suport a les seleccions catalanes, fruit d'una iniciativa legislativa popular (ILP) que va aconseguir mig milió de signatures de suport. Des de llavors, aquesta via legislativa ha estat cada vegada més utilitzada per entitats i col·lectius com una via per incidir directament en l'agenda política.

La setmana passada, dues ILP protagonitzaven part de l'actualitat parlamentària catalana. D'una banda, la que proposava Catalunya com a territori lliure de transgènics topava amb una majo-

ria desfavorable al ple del parlament (CiU, PSC i PP) i feia que només amb els vots favorables d'ERC, ICV-EUiA i Cs no prosperés.

L'altra ILP, la que vol prohibir el sacrifici de bous a les curses de braus

a través de la modificació de l'actual Llei de protecció dels animals, la setmana passada va passar el tràmit de la comissió de control parlamentari de la iniciativa legislativa popular en superar oficialment les 50.000 firmes ne-

cessàries. De fet, la plataforma Prou!, promotora d'aquesta iniciativa, havia registrat al parlament 180.169 firmes per a l'abolició de les curses de braus a Catalunya, de les quals l'Institut d'Estadística de Catalunya ha validat les 50.000 reglamentàries. De manera, doncs, que a aquesta ILP ara només li queda el tràmit del debat parlamentari. I així com en el cas de l'anterior el seu èxit era complicat, vist que els partits majoritaris havien anunciat el vot en contra, el futur de la de les curses de braus és més obert, ja que al suport d'ERC i ICV cal afegir-hi que CiU donarà llibertat de vot als seus diputats.

Però aquestes no són les úniques iniciatives legislatives populars que hi ha en curs. Actualment, n'hi ha dues més que estan en procés obert: la impulsada per la plataforma Ciutadans pel Canvi per a l'aprovació d'una nova llei electoral, que es troba en procés de recollida de signatures, i la proposició de llei de mesures urgents per a l'habitatge, impulsada pels joves d'UGT, que està pendent d'anar al ple del parlament per al seu debat de totalitat. Val a dir que, en aquest cas, els grups que donen suport al govern, PSC-Cpc, ERC i ICV-EUiA, han presentat una esmena a la totalitat.

En total, durant aquesta legislatura s'han tramitat al Parlament de Catalunya sis iniciatives legislatives populars: les quatre citades (la proposta desestimada que pretenia la prohibició dels cultius transgènics, la que proposa el sacrifici dels braus, la que preconitza una nova llei electoral catalana i la de les mesures especials per a l'habitatge) més una que presentava una proposició de llei per a establir i regular una xarxa de suport a la dona embarassada, que va caducar en no reunir les signatures suficients, i la que impulsava la proposició de llei per a l'atenció de la fibromiàlgia i la síndrome de fatiga crònica a Catalunya. En aquest cas, els promotors la van defensar i després van retirar-la oralment al ple el 21 de maig de 2008, ja que es va aprovar, per unanimitat, una resolució sobre aquesta temàtica presentada conjuntament per tots els grups.

Aquestes iniciatives s'incrementen si afegim les tres que no han passat el tràmit inicial d'admissió de la mesa del parlament, impulsades pel col-

lectiu CEL (Catalunya Estat Lliure): una per aprovar un projecte de Constitució de Catalunya, una proposició de llei reguladora de la sobirania nacional i, la darrera que no ha estat admesa, per a l'aprovació d'un referèndum d'autodeterminació.

La desafecció reactiva les ILP?

Des que es va posar en marxa aquest mecanisme de participació ciutadana, el 1995, el seu ús s'ha anat incrementant. Especialment, des que es va reformar la llei que les regula, el 2005. Amb aquella reforma es facilitaven les condicions per a l'impuls de les ILP tant en ampliar l'objecte de les iniciatives a tots els àmbits en què el parlament té competències com en reduir de 65.000 a 50.000 el nombre de signatures necessàries per a presentar-les i ampliar el termini de recollida, o la reducció de divuit a setze anys l'edat per a poder donar suport a una iniciativa, entre d'altres mesures.

El fet és que durant la V Legislatura, encara amb la primera llei que regula les ILP, se'n van presentar quatre. Dues no van reeixir: la proposició de llei de creació del servei psiquiàtric català d'urgències a domicili (no fou admesa a tràmit) i la proposició de llei de desenvolupament de l'article 4 de la Llei 15/1984 sobre el joc a Catalunya (no reunia les signatures suficients). Sí que van prosperar la proposició de llei de suport a les seleccions esportives catalanes, que va aconseguir mig milió de signatures i va ser aprovada pel ple ara fa deu anys, i la proposició de llei sobre la prohibició de la incineració de residus, que fou també aprovada a l'octubre del 2000 i que es va convertir en la Llei de regulació dels residus.

L'activitat de les ILP va baixar en les dues legislatures posteriors. Durant la VI Legislatura es va presentar la proposició de llei sobre l'educació dels infants de zero a tres anys, que fou aprovada el 30 de juny de 2004, i la proposició de llei de mesures de foment de l'habitatge protegit, que no va prosperar en no presentar-se les signatures.

En la VII Legislatura només se'n va presentar una, la proposició de llei de l'ensenyament en la llengua materna i el bilingüisme escolar, que va ser

rebutjada pel ple parlamentari el 19 de desembre de 2007.

Arribem així a l'actual legislatura. I precisament en un moment en què es parla de la desafecció política, s'observa el creixement substancial de propostes d'ILP. De fet, com dèiem, se n'han presentat un total de nou.

És lògic atribuir a les facilitats introduïdes per la reforma de la llei que regula la ILP, feta el 2005, part de l'increment d'aquestes iniciatives cíviques de participació política. De manera, doncs, que cada cop és més gran l'activitat de col·lectius que veuen en aquesta possibilitat una forma per a poder participar i intentar incidir directament en l'agenda política. Però també és cert que aquest increment es produeix en un moment, precisament, d'una certa crisi de la representació política tradicional. En l'evolució electoral catalana l'increment de l'abstenció i de les fórmules de vot crític amb els partits tradicionals ha anat en augment en els darrers cicles electorals (vot en blanc, vot nul o suport a candidatures extraparlamentàries). És fàcil pensar, doncs, que bona part d'aquest comportament crític trobi també en les ILP un mecanisme d'expressió.

El fracàs d'algunes d'aquestes iniciatives, com és el cas de la presentada i rebutjada pel ple del parlament la setmana passada sobre la prohibició de cultius transgènics, o el rebuig de la ILP a favor d'un referèndum sobre l'autodeterminació, fa unes setmanes, han generat en alguns sectors la percepció d'una certa inutilitat d'impulsar aquest tipus d'iniciatives. La veritat és, però, que l'èxit o el fracàs d'aquestes iniciatives es mouen en els mateixos paràmetres que d'altres vies legislatives, com és el cas, per exemple, de les proposicions de llei (les iniciatives legislatives que presenten els grups parlamentaris), que sovint no aconsegueixen el suport de la majoria del ple.

En tot cas, més enllà d'aspectes tècnics, en moltes ocasions aquestes iniciatives han marcat tendències polítiques de la societat, que tard o d'hora han acabat influïnt el panorama polític català, més enllà del resultat final de la pròpia iniciativa.

Enric Rimbau